

vor bedste Overbeviisning ikke kunnet Andet end udtale, at Erstatningscommissionerne under Hensyn til samtlige Sagens Omstændigheder paa en fyldestgjørende Maade have endt deres byrdefulde Hverv. Jeg skal for Tiden indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Andræ: Jeg antydede igaar, at der var et enkelt Punkt i Regnskabet, som jeg skulde benytte som et Exempel paa, at Statsrevisionen havde meget god Føie til at indlade sig paa endog saa temmelig vidtløftige Underfølgelser, uden at der dog paa nogen Maade kunde siges derved at være tilfjaget en endelig Indstilling til Rigsdagens Beslutning. Det er dette Punkt, som jeg nu idag kommer til, og som jeg skal tillade mig at opholde mig noget nærmere ved. Det er væsentligt et Bogholderispørgsmaal, som det dreier sig om, og jeg vil bede den høitærede Finansminister om ikke at misforstaae mig, naar jeg udtaler mig noget stærkt derom, thi det gjør jeg nærmest af Hensyn til den ærede Ordfører. Jeg veed, at Sagen er i fuldkommen Orden fra Finansministeriets Side, hvad der ogsaa fremgaaer af de foreliggende Oplysninger. Den Forandring, der kan være at indføre i Bogholderiet, formener jeg derhos vistelig vil kunne fremkaldes uden noget stærkt Angreb. Men jeg troer, at det af Hensyn til Sagen i dens Almindelighed dog kan være ret interessant at dvæle noget ved det paagjældende Punkt. Den ærede Ordfører har nemlig ikke med et Ord omtalt dette. For ham er det gaaet ganske ubemærket hen, og det uagtet det ikke er omtalt i Statsrevisionens Betænkning, men der tværtimod i samme foreligger en temmelig vidtløftig Correspondance derom og en temmelig lang Række af gjentagne Skrivelser fra Finansministeriet for at oplyse den rette Sammenhæng dermed. Hvad jeg sigter til, er den Maade, hvorpaa Udgifterne til Entreprenøren for Jernbaneanlæg i Sjælland og Fyen ere blevne afholdte. Hvis de Herrer ville slaae op i Statsregnskabet for 1866—67, saa ville De under Indenrigsministeriet Pag. 105, hvor de Udgifter, som Jernbanevæsenet har

medført i det paagjældende Aar, slaae opførte, finde en Sum til Jernbaneanlægene i Sjælland og Fyen, der er opgivet som udbetalt med 1,351,950 Rd. 59 f. Paa den anden Side ville De, naar De slaae op paa Side 99, § 22, der omhandler „adskillige Indtægter“, finde, at der i Anledning af Udgifterne ved Jernbanevæsenet er blevet udstedt et Beløb af Statsobligationer, der, beregnede til en Cours af 96, vilde give en Indtægt for Statskassen af 1,732,055 Rd. 81 f. Dette kunde nu i og for sig ikke vække nogen overveienende Opmærksomhed, thi efter den Overenskomst, der er truffen med Jernbaneentreprenøren, er det jo bestemt, at han, hvis Finansministeriet vælger dette, skal modtage sin Betaling i Obligationer, der udstedes saaledes, at han tager en Obligation paa 100 til en Værdi af 96. Det er jo altsaa ogsaa ganske rigtigt, at man, naar Beløbet skal føres til Indtægt, fører det til Indtægt ikke med dets fulde Beløb, men med 96 for hvert 100 Rd., thi det omtalte Papir, der er udstedt for 100 Rd., gjælder i den paagjældende Betaling ligeoverfor Entreprenøren kun for 96 Rd., og det er saaledes fuldkomment i sin Orden, at det bliver ført til Indtægt efter den nævnte reducerede Pris, forudsat naturligtvis, at det bruges efter Hensigten, nemlig til at betale Entreprenøren med overensstemmende med Overenskomsten. Men nu kommer det Mærkværdige, at Intet af alt dette i Virkeligheden forholder sig saaledes. Der er ikke blevet betalt Entreprenøren 1,351,000 Rd. enten i Penge eller i Obligationer, og de Obligationer, der, som anført, i Anledning af Jernbaneanlægene ere udstedte, have aldeles ikke faaet den Anvendelse, hvorefter der er Tale. Her foreligger der altsaa et Punkt, som, da Regnskabet iøvrigt ikke indeholder den ringeste Anmærkning til nærmere Belysning af Sagen, vistelig maa siges at stride imod den rette Ansættelse og Klarhed af Regnskabet. Det er nu derhos saa heldigt, at dette Punkt vedkommer et af de særlige Ministerier, nemlig Indenrigsministeriet, som jo fra Arilds Tid bestandig har været et særligt Ministerium.